
RIJEKA ČUDA

ŠETATE OBALOM RIJEKE, A ODJEDNOM MRTVO PRASE PLUTA, ILI PAK VEŠ MAŠINA...

Bistrica - lijeva pritoka Zete koja je ime dobila po bistrini vode. Danas se ova rijeka najčešće pominje kao primjer nesavjesnog odnosa prema vodotocima i šta sve firme i pojedinci mogu da urade i da nekada omiljeno kupalište Nikšićana postane mjesto visokog stepena zagađenja.

Svake godine organizuju se akcija čišćenja korita rijeke Bistrice, pa je tako bilo i ljetos. Iako je očišćeno dosta toga nesavjesni građani brzo su se vratili starim navikama i potrudili se da Bistrica bude sve samo ne bistra. Nadležni iz JKP Nikšić

kažu da je ovo već toliko puta ispričana priča. Iako se, kako kažu, trude da saniraju divlje deponije duž korita rijeke, stanovnici prigradskih naselja nastavljaju sa starim navikama.

Uz samo riječno korito nalaze se prigradska naselja Oštrovac, Dragova Luka, Duklo, Ćemena, koja divljim deponijama smeća, odvodima kanalizacije i štalama ugrožavaju Bisticu. Naročito je vidljiva zagađenost korita u toku ljetnjih mjeseci kada su svi ti „grijevovi“ više nego uočljivi i kada ih prolaznici mogu primijetiti raznim čulima – od vida do mirisa. Ovo riječno korito je samo jednim dijelom kanalisano, a bilo bi to neophodno učiniti i na drugim mjestima. U tim naseljima mnogi mještani drže stoku i sade povrće. Međutim, na obali ovakve rijeke zemljište ne može biti pogodno za poljoprivredu i navodnjavanje.

„U blizini rijeke Bistrice imam baštu gdje više od deset godina sadim povrće za sopstvene potrebe. Ne navodnjavam ga vodom iz rijeke jer je jako prljava, a najviše mi smeta smeće koje je preplavilo korito. Tu su i plastične kese koje se 'vijore' na svakoj travci u pored rijeke.“, kaže šestdesetpetogodišnji Radivoje Mandić, iz prigradskog naselja Ćemenci.

A zagađivača, kada je Bistrica u pitanju, ne fali.

U blizini njenog izvorišta locirana je „Željezara-Nikšić“ koja u nju na nekoliko mjesta ispušta dio otpadnih voda.

Direktan zagađivač je i „Pivara Trebjesa“ čije otpadne vode prouzrokuju veoma specifična zagađenja, s obzirom da se radi o prehrambenoj industriji. Ovih dana (februara 2013.) Pivara je pripremila nacrt elaborata o otpadnim vodama i njihovoj djelimicnoj neutralizaciji, gdje je planirano da se, kao takve, otpadne vode ispuštaju u gradsku kanalizaciju, što bi donekle smanjilo zagađenost Bistrice.

Nizvodno je preduzeće koje se bavi proizvodnjom betonskih elemenata i blokova „Koprivica“ i koje je zbog lociranja proizvodnih postrojenja djelimicno pomjerilo korito rijeke.

Tu je i mljekara „Nika“ i njene otpadne vode koje još više ugrožavaju vodotok i biodiverzitet u njemu...

I dok jedni zagađuju, drugi se trude da „ožive“ rijeku koja je nekada bila ponos grada pod Trebjesom.

„Volonteri Ekološkog pokreta 'Ozon', u saradnji sa mještanima, zadnjih nekoliko godina su tri puta čistili korito rijeke u dužini od oko 500 metara. Čišćen je dio koji prolazi kroz gradsko jezgro ali mi se čini, bez obzira na naše aktivnosti, da je rijeka 'punija' smeća nego što je bilo ranije. Neophodno je uraditi popis svih zagađivača prema vrsti, porijeklu i količini

otpada, izgraditi kanalizacione sisteme, uvesti obaveznu kontrolu vode, zabraniti izgradnju objekata uz rječno korito koji mogu prouzrokovati oštećenja korita i zagađenje vode. Tu je i nezaobilazna edukacija mještana o važnosti nezagađene vode, kao i ograničenje prava i obaveza vlasnika i korisnika zemljišta uz rječno korito“, smatra član „Ozona“ Milan Korać.

Prema njegovim riječima što se više odlaže rješavanje pomenutog problema to se više rizikuje mogućnost pojave epidemija zaraznih bolesti.

I dok svi mi ne shvatimo da je Bistrica naš problem i da su njene vode i smeće koje pliva u njoj „naš obraz“ do tada će teći mutna voda.